

Oponentský posudek na bakalářskou práci na téma „Zemlinského kvarteto“

Markéta Sádecká si jako téma své bakalářské práce vybrala Zemlinského kvarteto. V šesti kapitolách se zde snaží toto mladé smyčcové kvarteto představit a popsat dvacetiletou historii souboru. Jedna kapitola se také věnuje komorní tvorbě Alexandra Zemlinského.

Jak Markéta sama v závěru zhodnotí, při tvorbě práce se potýkala s nedostatkem pramenů a materiálu k práci. Dle mého názoru je tento nedostatek informací v práci znát a proto se zde objevují kapitoly, které s hudební diplomovou prací příliš nesouvisí (např. jak tráví členové kvarteta svůj volný čas, zkoušení v bývalém dětském pokoji jednoho z členů, v jaké zemi se jim nejvíce líbilo, atd.).

Chápu, že je to téma, ke kterému není mnoho informací, proto bych se více věnovala např. detailnějšímu rozboru kvartet A. Zemlinského, srovnání Zemlinského kvarteta s jinými českými smyčcovými kvartety či zařazení recenzí nebo odborných kritik, které na koncerty a nahrávky kvarteta vyšly. Základ bakalářské práce je dobrý, bohužel bych zde potřebovala najít více relevantních hudebních informací.

S přihlédnutím na výše uvedené připomínky navrhuji známku C.

Oponentský posudek na bakalářský koncert dne 18. 3. 2015

Na bakalářském koncertě Markéty Sádecké zazněly tyto skladby – J. S. Bach – Sarabanda z 2. Partity pro violu sólo, S. Prokofjev – Suita z baletu Romeo a Julie, E. Bloch – Hebrejská suite a L. Janáček – Smyčcový kvartet č. 2.

Zahájení koncertu bachovskou Sarabandou není úplně obvyklé, na této pomalé část byla znát nervozita, která se projevila nejvíce na kvalitě tónu. U známé Suity z Prokofjevova Baletu Romeo a Julie se již Markéta rozehrála, zvukově a tónově již byla jistější a dynamicky byla tato skladba hezky vystavená. Bohužel se Markéta nevyhnul intonačním nedokonalostem. Závěrečná skladba první poloviny koncert – Hebrejská suite E. Blocha – byla nejvydařenější skladbou koncertu. Celkový projev Markéty byl uvolněný a hudební i technické problémy díla zvládla hezky. Jsem ráda, že Markéta zařadila na program svého koncertu tuto ne příliš hranou skladbu.

Po přestávce zazněl Janáčkův Druhý smyčcový kvartet, dle mého soudu značně komplikovaný a obtížný. Toto dílo je náročné i pro sehraná kvarteta, která mají již široký repertoár a za sebou odehranou celou řadu koncertů. Myslím si, že v tomto případě se jednalo o příliš těžkou skladbu pro komorní zakončení bakalářského koncertu. Souhra i celková intonační a zvuková čistota nebyly vždy stoprocentní a bylo znát, že tento soubor není stálým kvartetem. Na druhou stranu musím ocenit odvahu při výběru repertoáru a logickou výstavbu skladby.

S přihlédnutím na výše uvedené připomínky navrhuji známku B.